

РЕШЕНИЕ

№ 6858

гр. София, 10.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7058** по описа за **2023** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на директора на ДИТ-С. срещу Решение № 2876/17.06.2023 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 3988/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 94 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 22-2200619/24.02.2023 г., издадено от директора на ДИТ-С..

С посоченото НП на „Хитър Петър-Лагера“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за неизпълнение на законово задължение по чл. 62, ал. 3 от КТ.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Според касатора, направеното предложение от наказаното лице за сключване на споразумение, не е задължително за наказващия орган. Същия има право на самостоятелна преценка дали да сключи споразумение или да издаде НП, като определи имуществена санкция в пълния законоустановен размер. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт Т., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адвокат Х., който оспорва

касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноси.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителите. От техните показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че при извършена проверка за спазване на трудовото законодателство в периода от 29.11.2022 г. до 23.12.2022 г. от служители на ДИТ - С. проверяващите установили, че на 06.04.2020 г. между „Хитър Петър - Лагера“ ЕООД, работодател, и И. Н. У., работник, бил сключен трудов договор № 30/06.04.2020 г., по силата на който работодателят възлагал, а работникът приемал да изпълнява длъжността „продавач - консултант“ в стопанисвания от дружеството - жалбоподател обект - магазин, находящ се в [населено място],[жк][жилищен адрес].

С молба от 17.03.2022 г. И. У. направила изявление за прекратяване на трудовия договор с „Хитър Петър - Лагера“ ЕООД с едномесечно предизвестие. Със заповед № 36/15.04.2022 г. на основание чл. 325 ал. 1, т. 1 от КТ бил прекратен трудовият договор между И. Н. У. и „Хитър Петър - Лагера“ ЕООД, считано от 18.04.2022 г.

При извършената проверка било установено, че 7 - дневен срок от прекратяване на трудовия договор работодателят „Хитър Петър - Лагера“ ЕООД или упълномощено от него лице не изпратил уведомление до ТД на НАП - С. за прекратяване на трудовия договор. За резултатите от проверката бил съставен протокол за извършена проверка № ПР2240013 от 23.12.2022 г.

Бил съставен АУАН № 22- 2200619/23.12.2022 г. На 05.01.2023 г. в ДИТ - С. било подадено искане за сключване на споразумение по чл. 415г КТ (чл. 58г от ЗАНН) по административнонаказателното производство, което било образувано въз основа на АУАН № 22-2200619/23.12.2022 г., което искане било заведено с вх. № 23000885/05.01.2023 г. С искането било направено признание за извършеното нарушение и дружеството - жалбоподател предложило да заплати имуществена санкция в размер на 1050 лева. До дружеството било изпратено писмо изх. № 23001593/10.01.2023 г. от Директора на ДИТ - С., с което направеното предложение за сключване на споразумение било оставено без уважение по съображения, че съобразно вътрешните процедури и обичайната практика на Дирекцията, не са налице предпоставките за постигане на споразумение по чл. 415г от КТ.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 22-2200619/24.02.2023 г.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че след като е било направено искане от нарушителя за сключване на споразумение и са били налице предпоставките за това, наказващият орган незаконосъобразно е отказал сключването му. СРС е направил извод, че наложената имуществена санкция следва да бъде изменена от 1 500 лв., каквато е определената с НП, на 1 050 лв., колкото би била нейната стойност, в случай че е било сключено искането от нарушителя

споразумение.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на 23.06.2023 г. на касатора. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 29.06.2023 г. /вх. № 186688/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок. Същите отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Посочването на място на извършване на нарушението в „Хитър Петър - Лагера“ ЕООД, вместо ТД на НАП-С. не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не пречатства правото на защита на наказаното лице. От съдържанието на АУАН и НП ясно се разбира какво е нарушението, заради което е наложена имуществена санкция на дружеството.

Съгласно чл. 62, ал. 3 от КТ, в седемдневен срок от прекратяването на трудовото правоотношение работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

В случая, е безспорно установено, че трудовият договор между И. Н. У. и „Хитър Петър - Лагера“ ЕООД е било прекратено считано от 18.04.2022 г. Седмодневният срок за изпълнение на законовото задължение за подаване на уведомление за прекратяване на трудовия договор в ТД на НАП е започнал да тече на 19.04.2022 г. и е изтекъл на 26.04.2022 г. Видно от събраните в административнонаказателното производство доказателства, до изтичането на срока не е подадено уведомление от „Хитър Петър - Лагера“ ЕООД до ТП на НАП-С., с което дружеството е осъществило посоченото в НП нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ. Това обстоятелство не се оспорва от наказаното лице, което се установява от подаденото искане за сключване на споразумение от управителя на дружеството.

Основателно е направеното в касационната жалба възражение, че предложението за сключване на споразумение не е задължително за административнонаказващия орган и отказът да бъде сключено такова не води до незаконосъобразност на издаденото НП и определената с него имуществена санкция. Съгласно чл. 415г от КТ, до издаване на наказателното постановление, но не по-късно от 30 дни от съставяне на акта за установяване на административно нарушение административнонаказващият орган и нарушителят могат да постигнат споразумение, освен в случаите, когато деянието съставлява престъпление. Тълкуването на цитираната разпоредба налага извода, че с нея е предвидена възможност за сключване на споразумение, но не и задължение за това. Преценката дали да бъде сключено поисканото от нарушителя споразумение следва да се извърши от административнонаказващия орган в условията на оперативна самостоятелност, както е било направено в настоящия случай. Налице е изричен отказ за сключване на споразумение, за който наказаното лице е било уведомено, т. е. предложението за сключване на споразумение е било разгледано от административнонаказващия орган.

Неправилна е преценката на СРС, че след като е било направено предложение за сключване на споразумение от нарушителя, санкцията е следвало да бъде определена в размер на 70 % от законоустановения минимум, а именно 1 050 лв. Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. След като административният орган е отказал да сключи поисканото споразумение, то правилно и законосъобразно е издал НП, като е определил имуществената санкция в законоустановения минимум от 1 500 лв. Не е налице законова възможност съдът да измени определената санкция, когато същата е в законоустановения минимум.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява неправилно и незаконосъобразно постановено, поради което следва да бъде отменено, като по същество се потвърди наказателното постановление.

С оглед изхода на спора на касатора се дължат разноси. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2876/17.06.2023 г. по нахд № 3988/2023 г. на СРС-НО, 94 състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-2200619/24.02.2023 г., издадено от директора на ДИТ-С., с което на „Хитър Петър-Лагера“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за неизпълнение на законово задължение по чл. 62, ал. 3 от КТ.

ОСЪЖДА „Хитър Петър-Лагера“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на директора на дирекция „Инспекция по труда“-С. на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, сумата от 160 лв. /сто и шестдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

Решението е окончателно.